

Hulshorst

Achter de rechte stammen brandt de lucht,
de wind suist en het is alles vredig.
De onrust in mij vlucht waarheen ik vlucht,
maar nu mijn voeten op de naalden treden

schijnt er op eenmaal slechts dit helder heden
dat mij omwielkt als vleugelengerucht —
uit and're werelden? maar die zijn verleden,
en er is niets dan wind die suizend zucht

door donk're kroonen rondom rosse takken,
en ronde heuvelen met mos begroeid,
dan sluiers zand stuivend langs open vlakken,
zilveren woestenijs waarop de avond gloeit,
en door een kloof met hoge varens vloeit
onhoorbaar water over gouden vakken.

W. Hessels.